

РЕШЕНИЕ

№ 6516

гр. София, 04.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 19.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **3967** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на В. Ц. В., ЕГН [ЕГН], чрез адв.П.-М. М. Бозов, против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-4332-000953/01.03.2022 г. по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП, издадена от полицейски инспектор Р. Б. Н. в отдел "Пътна полиция" в СДВР, с която спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка - временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца.

В жалбата се твърди, че издадената заповед е незаконосъобразна, неправилна и необоснована, издадена при неправилно приложение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалноправните разпоредби и като такава моли съда да бъде отменена. Моли се за отмяна на оспорената заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Бозов, който поддържа жалбата и претендира присъждане на съдебно деловодни разноски съобразно договор за правна помощ.

Ответникът- полицейски инспектор Р. Б. Н. в отдел "Пътна полиция" в СДВР, не се явява и не изпраща представител.

СГП не изпраща представител и не изразява становище.

Административен съд - София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, приема за установена следната фактическа

обстановка:

На 27.02.2022 г., около 18:50 часа в [населено място], по [улица]с посока на движение от [населено място] към [населено място] Ц. В. управлявал лек автомобил, марка К. СЕЕД с рег. [рег.номер на МПС] , регистриран на Б.Л. Лизинг АД. В района на местност „Черния кос“ и кръстовището с ул. „10-ти километър“ водачът отказва да бъде изпробван за наличие на алкохол в издишания от него въздух с техническо средство алкотест дрегер 7510 с № 0134 в 20:12 ч. Бил съставен Акт за установяване на административно нарушение Серия ГА № 573427/27.02.2022 г. и оспорената в настоящето производство Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171 т. 1 б. Б от Закона за движението по пътищата, въз основа на която на В. Ц. В. е наложена принудителна административна мярка - временно отнемане на свидетелството у за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца. Заповедта е връчена на жалбоподателя срещу подпис на 27.03.2022 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от лице с надлежна процесуална легитимация, чийто интерес е засегнат от оспорения индивидуален административен акт. Същата е подадена в установения от чл. 149, ал. 1 от АПК преклузивен срок за обжалване и отговаря на изискванията на чл. 150 и чл. 151 от АПК, което обуславя нейната процесуална допустимост.

Жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните правни съображения:

Обжалваната заповед за прилагане на ПАМ е издадена от компетентен административен орган – полицейски инспектор при СДВР – ОПП. Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон, съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Процесната заповед е издадена от компетентен орган, съгласно Заповед № 513з - 6324 от 17.08.2018г. на директора на СДВР, обективирана изрично в акта.

Обжалваният акт е издаден на основание нормата на чл. 171, т. 1 б. "б. " от ЗДвП, предвиждаща временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0, 5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи.

Като материалноправна предпоставка за издаването на заповед на основание чл. 171, т. 1 б. "б. " от ЗДвП - за временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство, законодателят е предвидил няколко алтернативни хипотези, сред които, като самостоятелно основание е и отказ да бъде проверен с

техническо средство, без изискуема кумулативност, с което и да било друго основание по същия законов текст. Административният орган е приел за осъществена именно тази хипотеза, като е посочил в заповедта, че е установено, че на конкретната дата и място В. Ц. В. управлявал лек автомобил, марка К. СЕЕД с рег. [рег.номер на МПС] и е отказвал да бъде тестван за употреба на алкохол с техническо средство.

По делото не е спорно, а и изрично се потвърждава в хода на откритото съдебно заседание, че жалбоподателят е отказал да бъде проверен с техническо средство, както и е отказал –да бъде проверен и в съответната лаборатория чрез кръвен тест пред ВМА. Настоящият състав намира изложените в оспорената заповед фактически обстоятелства за съответстващи на установените в хода на съдебното производство факти и обосноваващи налагането на ПАМ по смисъла на приложената правна норма на чл. 171, т. 1 б. "б. " от ЗДвП и оспорената заповед за надлежно мотивирана, при съответстващи си фактически и правни основания.

От събраните по делото доказателства съдът приема за безспорно доказано, че към момента на издаване на процесната заповед жалбоподателят е извършил възприетото от административния орган деяние. Изложеното от жалбоподателя твърдение, че е бил придружен от полицейски служители до ВМА и че състоянието му не е позволявало даването на проба, не намира опора в доказателствата и се приема като защитна теза, поради което съдът го приема за неоснователно и недоказано.

Въз основа на установените факти и приложимия закон, съдът намира, че обжалваната заповед съставлява индивидуален административен акт, издаден от компетентния орган в предписаната от закона форма и при наличие на законоустановените в чл. 171, т. 1, б. "б. " от ЗДвП предпоставки, като не се констатира пороци обосноваващи нейната отмяна. Жалбата като недоказана и неоснователна следва да бъде отхвърлена. Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал.2, предложение последно от АПК, Административен съд София град, 63-ти състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на В. Ц. В., ЕГН [ЕГН] против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-4332-000953/01.03.2022 г. по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП, издадена от полицейски инспектор Р. Б. Н. в отдел "Пътна полиция" в СДВР.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

съдия